

Sunnans auktoritet

Sunnans ställning i den islamiska lagstiftningen

Den profetiska sunnahn har en stor plats i den islamiska lagstiftningen. Den är den andra källan efter den ädla Koranen och den praktiska tillämpningen av det som finns i den. Den avslöjar dess dolda betydelser, klargör dess innebörd, förklarar dess uttryck och strukturer.

Om Koranen har lagt grunden och de allmänna principerna för lagstiftning och föreskrifter, så har sunnahn ägnat sig åt att förtydliga dessa principer, förklara dessa grunder och härleda detaljer från helheter. Därför kan religionen inte bli fullständig, och sharian inte bli komplett, utan att sunnahn tas tillsammans med Koranen.

Det finns många verser och mutawatir-hadither som befäller lydnad till Profeten ﷺ, att följa hans sunnah och att handla enligt den. Därtill kommer den samstämmiga uppfattningen (ijma') bland umman och uttalanden från de lärda som bekräftar dess auktoritet och skyldigheten att följa den.

Bevis från Koranen

Flera verser i den ädla Koranen visar på sunnahns auktoritet och skyldigheten att följa Profeten ﷺ, såsom:

- Verser som uttryckligen befäller lydnad till Profeten ﷺ, att följa honom, varnar för att motsätta sig honom och ändra hans sunnah, och att lydnad till honom är lydnad till Gud:
{Ni som tror! Lyd Gud och lyd Sändebudet och låt inte era handlingar gå om intet.} (Muhammad: 33)
{Den som lyder Sändebudet har lytt Gud. Men den som vänder sig bort – Vi har inte sänt dig som väktare över dem.} (an-Nisa': 80)
{Vad Sändebudet ger er – ta det. Och vad han förbjuder er – avhåll er från det. Och frukta Gud – Gud är sträng i straff.} (al-Hashr: 7)
- Verser som kopplar tro till lydnad till Profeten ﷺ, att vara nöjd med hans dom och att underkasta sig hans befallningar och förbud:
{Det anstår inte en troende man eller kvinna, när Gud och Hans Sändebud har beslutat en sak, att ha något val i den saken. Den som trotsar Gud och Hans Sändebud har gått vilse på ett uppenbart sätt.} (al-Ahzab: 36)
{Nej, vid din Herre! De tror inte förrän de gör dig till domare i det som de tvistar om, och inte känner något obehag i sina hjärtan över det du dömt, utan underkastar sig helt.} (an-Nisa': 65)
{De troendes enda svar, när de kallas till Gud och Hans Sändebud för att han ska döma mellan dem, är att säga: Vi hör och vi lyder. Och det är de som är de framgångsrika.} (an-Nur: 51)
- Verser som visar att sunnah i sin helhet är uppenbarelse från Gud, och att Profeten ﷺ inte kommer med något från sig själv i lagstiftningen. Det han förbjuder i sin sunnah är som det Gud förbjudit i Sin bok:
{Om han hade tillskrivit Oss något tal, skulle Vi ha tagit honom med kraft, och sedan skurit av hans pulsåder. Och ingen av er skulle ha kunnat hindra det.} (al-Haqqah: 44-47)
{Bekämpa dem som inte tror på Gud och den yttersta dagen, inte förbjuder det som Gud och Hans Sändebud har förbjudit, och inte följer sanningens religion – av dem som fått Skriften – tills de betalar skyddsskatten i ödmjukhet.} (at-Tawbah: 29)
{De som följer Sändebudet, den olärde profeten, som de finner omnämnd hos sig i Tora och Evangelium – han befäller dem det goda,

förbjuder dem det onda, tillåter dem det goda och förbjuder dem det onda, och befriar dem från deras bördor och bojor.} (al-A'raf: 157)

- Verser som visar att Profeten ﷺ förklarar Koranen och undervisar umman i visdom, såsom:
{Och Vi har uppenbarat Påminnelsen till dig för att du ska förklara för människorna vad som har uppenbarats till dem, och för att de ska reflektera.} (an-Nahl: 44)
{Och Vi har inte uppenbarat boken till dig annat än för att du ska förklara för dem det som de tvistar om, och som vägledning och barmhärtighet för de troende.} (an-Nahl: 64)
{Gud har verkligen visat de troende nåd när Han sände till dem ett Sändebud från deras egen mitt, som reciterar Hans verser för dem, renar dem och lär dem boken och visheten – även om de tidigare var i uppenbar villfarelse.} (Al 'Imran: 164)

De lärda har tolkat "visheten" som Profetens ﷺ sunnah. Imam ash-Shafi'i (rahimahu Allah) sade:

"Gud nämnde boken – Koranen – och nämnde visheten. Jag hörde dem jag litar på bland de lärda i Koranen säga: visheten är Profetens ﷺ sunnah. Och detta liknar det Gud sagt – och Gud vet bäst – eftersom Koranen nämndes och visheten följde. Gud nämnde Sin nåd över Sitt folk genom att lära dem boken och visheten. Det är därför inte tillåtet – och Gud vet bäst – att säga att visheten här är något annat än Profetens ﷺ sunnah, eftersom den är kopplad till boken. Gud har gjort det obligatoriskt att lyda Sändebudet ﷺ och att följa hans befallningar. Därför är det inte tillåtet att kalla något för en plikt förutom Guds bok och sedan Profetens sunnah, eftersom Gud har kopplat tron på Sändebudet till tron på Honom själv..."

Bevis från sunnahn

Sunnan själv innehåller otaliga bevis på dess auktoritet och nödvändigheten att följa den, såsom:

- Hadither där Profeten ﷺ förklarar att han fått uppenbarelse i form av både Koranen och annat, och att det han förklarar och föreskriver är

från Gud. Att följa sunnahn är att följa Koranen, och att lyda honom är att lyda Gud.

Profeten ﷺ sade:

”Snart kommer en man att luta sig tillbaka på sin soffa, och när han hör något från mig säger han: ’Mellan oss och er finns Guds bok. Vad vi finner i den som tillåtet, tillåter vi. Och vad vi finner i den som förbjudet, förbjuder vi.’ Men sannerligen, det som Guds Sändebud har förbjudit är som det Gud har förbjudit.”

(Berättad av Ibn Majah)

I en annan version hos Abu Dawud:

”Sannerligen, jag har fått boken och något liknande den tillsammans med den. Snart kommer en mätt man att luta sig tillbaka på sin soffa och säga: ’Håll er till denna Koran. Vad ni finner i den som tillåtet, tillåt det. Och vad ni finner i den som förbjudet, förbjud det.’”

Profetisk sunnah som beviskälla

Liknelser och lydnad

Profeten ﷺ sade:

”Min liknelse och det som Gud har sänt mig med är som en man som kom till ett folk och sade: ’O mitt folk! Jag har sett armén med egna ögon, och jag är den nakne varnaren – rädda er!’ En grupp av folket lydde honom, så de gav sig iväg i skydd av mörkret och räddades. En annan grupp förnekade honom och stannade kvar, och armén kom över dem på morgonen och förgjorde dem. Detta är liknelsen för den som lyder mig och följer det jag kommit med, och den som är olydig mot mig och förnekar det jag kommit med av sanningen.”

(Berättad av al-Bukhari)

Och i en hadith från Abu Hurayrah (radiya Allahu ‘anhu):

”Den som lyder mig har lytt Gud, och den som är olydig mot mig har varit olydig mot Gud.”

Och i en annan hadith:

"Alla i min umma kommer att träda in i paradiset utom den som vägrar."

De sade: 'O Guds Sändebud, vem vägrar?'

Han sade: 'Den som lyder mig kommer att träda in i paradiset, och den som är olydig mot mig har vägrat.'"

Bevis från hadither om att hålla fast vid sunnahn

Det finns hadither där Profeten ﷺ beordrar att hålla fast vid hans sunnah, att ta riter och handlingar från honom, att lyssna till hans ord, bevara dem och vidarebefordra dem till dem som inte hört dem. Han varnar också för att ljuga om honom och hotar den som gör det med allvarligt straff:

- **"Jag har lämnat kvar två ting hos er – ni kommer inte att gå vilse efter dem: Guds bok och min sunnah. De kommer inte att skiljas åt förrän de kommer till mig vid bassängen."**
(Berättad av al-Bayhaqi och andra)
- **"Håll fast vid min sunnah och de rättleda, vägleda kalifernas sunnah efter mig. Bit fast vid den med era kindtänder."**
(Abu Dawud)
- **"Be så som ni sett mig be."**
(al-Bukhari)
- **"Ta era riter från mig."**
(an-Nasa'i)
- **"Må Gud lysa upp den som hör mina ord, bevarar dem och vidarebefordrar dem. Måhända bär någon kunskap till den som är mer insiktsfull än han själv..."**
(at-Tirmidhi och andra)
- **"Att ljuga om mig är inte som att ljuga om någon annan. Den som medvetet ljuger om mig – låt honom förbereda sin plats i elden."**
(al-Bukhari)

Följeslagarnas tillämpning

Så agerade följeslagarna (radiya Allahu ‘anhum): de använde Profetens ﷺ sunnah som bevis, följde hans vägledning, lydde hans befallningar och återvände till honom i både smått och stort.

De var de mest angelägna om att observera hans ord och handlingar, bevara dem och handla enligt dem. De följde honom så noggrant att de gjorde vad han gjorde och lämnade vad han lämnade – även utan att känna till orsaken eller visdomen bakom det.

Al-Bukhari berättar från Ibn ‘Omar (radiya Allahu ‘anhuma):

”Guds Sändebud ﷺ tog en ring av guld, så folk tog också guldringar.

Sedan kastade Profeten ﷺ bort sin ring och sade: ’Jag kommer aldrig att bära den igen.’ Så folk kastade också bort sina ringar.”

Abu Dawud berättar från Abu Sa‘id al-Khudri (radiya Allahu ‘anhu):

”När Profeten ﷺ bad med sina följeslagare tog han av sig sina sandaler och lade dem till vänster. När folket såg det tog de också av sig sina sandaler. När han avslutade bönen sade han: ’Vad fick er att ta av er sandalerna?’

De sade: ’Vi såg att du tog av dina, så vi gjorde detsamma.’

Han sade: ’Jibril kom till mig och informerade mig om att det fanns orenhet på dem.’”

Ummas samstämmighet

Om vi följer spåren från salaf och de lärda efter dem, finner vi ingen – som har ett uns av tro, uppriktighet och god vilja – som förnekar vikten av att hålla fast vid sunnahn, använda den som bevis och handla enligt den.

Tvärtom finner vi dem alla hålla fast vid den, vägledas av den, vara angelägna om att följa den och varna för att motsätta sig den. Detta eftersom den är en grundpelare i islam, nyckeln till förståelse av Koranen och grunden för de flesta föreskrifter.

Det råder konsensus om sunnahns auktoritet. Imam ash-Shafi‘i (rahimahu Allah) sade:

”Folk är överens om att den som har fått Profetens ﷺ sunnah klar för sig inte får lämna den för någon annans åsikt.”

Och i *al-Umm* sade han:

”Jag har inte hört någon – som folk anser vara lärd eller som själv anser sig vara lärd – motsäga att det är en plikt från Gud att följa Profetens ﷺ befallningar och underkasta sig hans dom. Gud har inte gett någon efter honom något annat än att följa honom. Det finns inget som är bindande i alla lägen utom Guds bok och Profetens sunnah. Allt annat är underordnat dem. Det är en plikt för oss och för dem före och efter oss att acceptera Profetens ﷺ utsagor.”

Imam Ibn Hazm sade om versen:

{Om ni tvistar om något, för det då till Gud och Sändebudet, om ni tror på

Gud och den yttersta dagen.} (an-Nisa': 59)

”Umman är enig om att denna uppmaning riktar sig till oss och till varje människa som skapas och får sin själ inblåst till domedagen – från människor och djinner – precis som den riktade sig till dem som levde under Profetens ﷺ tid. Det finns ingen skillnad.”

Shaykh al-Islam Ibn Taymiyyah sade:

”Det bör vara känt att ingen av de imamer som är allmänt accepterade av umman medvetet motsätter sig Profeten ﷺ i något av hans uttalanden – vare sig det gäller smått eller stort. De är enhälligt överens om att det är obligatoriskt att följa Profeten, och att varje människa kan ha rätt eller fel – utom Profeten.”

Omöjligheten att tillämpa Koranen ensam

Bland det som visar på sunnahns auktoritet – ur ett rationellt perspektiv – är att det inte är möjligt att förstå sharian, dess detaljer och föreskrifter enbart genom Koranen. Den innehåller nämligen generella texter som kräver förklaring, och andra som är problematiska och behöver tolkning och förtydligande. Därför krävs en kompletterande förklaring för att förstå Guds avsikt och härleda Koranens detaljerade föreskrifter – och det finns ingen väg till detta annat än genom sunnah. Utan den skulle Koranens föreskrifter upphöra att gälla och de religiösa plikterna förlora sin innebörd.

Imam Ibn Hazm (rahimahu Allah) sade:

”I vilken vers i Koranen finner vi att zuhr-bönen består av fyra rak'ah, att maghrib är tre, att ruku' utförs på ett visst sätt, att sujud har en viss form, hur man reciterar och avslutar bönen? Var förklaras vad som ska undvikas under fastan, hur zakat på guld, silver, får, kameler och kor beräknas, vilka mängder som är skattepliktiga och hur mycket som ska ges? Var beskrivs hajjens handlingar – från vistelsen i 'Arafah, bönen där och i Muzdalifah, stenkastningen, ihram och vad som undviks under den? Hur sker avhuggning av tjuvens hand, vad är den förbjudna amningen, vad är förbjudet att äta, hur sker slakt och offer, vad gäller för straff, skilsmässa, handel, ränta, domar, eder, gåvor, livstidsdonationer, allmosor och alla andra rättsområden? I Koranen finns endast generella formuleringar – om vi lämnades ensamma med dem skulle vi inte veta hur vi ska handla. Det enda vi kan återvända till i allt detta är det som förts vidare från Profeten ﷺ. Konsensus (ijma') finns endast i ett fåtal frågor... Det är nödvändigt att återvända till hadith. Om någon sade: 'Vi accepterar endast det som finns

i Koranen', skulle han vara en otrogen enligt ummans konsensus."

Därför, när Mutarrif ibn 'Abdullah ibn ash-Shikhkhir blev tillsagd:

"Berätta inte för oss annat än Koranen,"

svarade han:

"Vid Gud, vi söker inget annat än Koranen – men vi vill ha någon som är mer kunnig än vi om Koranen."

Likaså, när 'Imran ibn Husayn (radiya Allahu 'anhu) blev tilltalad av en man som sade:

"Ni berättar hadither som vi inte finner någon grund för i Koranen,"

blev han arg och sade:

"Du är en dåre! Finner du i Guds bok att zuhr är fyra rak'ah och att man inte reciterar högt i den?"

Sedan räknade han upp bönerna, zakat och liknande, och sade:

"Finner du detta förklarat i Guds bok? Guds bok har lämnat detta otydligt – och sunnahn förklarar det."

Sunnan är i själva verket en förlängning av Koranen

De föreskrifter som hämtas från sunnahn är i själva verket hämtade från Koranen och härledda från dess grunder, eftersom Gud har hänvisat till den i Sin bok. Att följa sunnahn är alltså i verkligheten att följa Koranen, och att förkasta den är att förkasta Koranen. Detta var förståelsen hos följeslagarna och salaf (radiya Allahu 'anhum).

När 'Abdullah ibn Mas'ud (radiya Allahu 'anhu) sade:

"Må Gud förbanna de kvinnor som tatueringar och låter sig tatueras, de som nappar ögonbrynen och filar sina tänder för skönhetsens skull och förändrar Guds skapelse,"

hörde en kvinna från Banu Asad, vid namn Umm Ya'qub, detta och kom till honom och sade:

"Det har nått mig att du förbannat det och det."

Han svarade:

"Varför skulle jag inte förbanna den som Guds Sändebud ﷺ förbannat – och som finns i Guds bok?"

Hon sade:

"Jag har läst mellan pärmarna och inte funnit det du säger."

Han sade:

"Om du verkligen läst den, så har du funnit det. Har du inte läst: {Vad Sändebudet ger er – ta det. Och vad han förbjuder er – avhåll er från det.} (al-Hashr: 7)?"

Hon sade:

”Jo.”

Han sade:

”Då har han förbjudit det.”

(Berättat av al-Bukhari)

Slutsats

Det som framgår av allt detta är att det är obligatoriskt att använda sunnah som bevis och att handla enligt den. Den är, liksom Koranen, föremål för lydnad och efterföljelse. Den som anser sig kunna klara sig utan den, avvisar i själva verket Koranen. Att lyda Profeten ﷺ är att lyda Gud, och att vara olydig mot honom är att vara olydig mot Gud. Räddningen från villfarelse och avvikelse ligger i att hålla fast vid både Koranen och sunnah tillsammans.

KORANEN & SUNNAH

- [Placeringen av händerna när man står i Salah](#)
- [En kort historia om hadith-vetenskapen](#)
- [Kläd regler för män att Be i](#)
- [Vad sk imamen göra då han förlorar sin Wudu’?](#)
- [Att upptäcka något orent efter avslutat bön](#)
- [Att positionera sin blick i salah](#)
- [Rädslan att ens handlingar inte accepteras](#)
- [Att Hålla Fast vid Sunnah](#)
- [Nycklarna till Godhet och Ondskan](#)
- [Hjärtats Sjukdomar](#)

[Biblioteket \(24\)](#) [Blandat \(1525\)](#) [Bönetider \(93\)](#) [Koranen \(970\)](#) [Sunnah \(1497\)](#) [Uncategorized \(1\)](#)

[40-Nawawi](#) [al-Albanī](#) [al-Bukhari](#) [al-Husari](#) [al-Koran](#) [al-Sunnah](#)

[Ali ibn Abi Taleb](#) [as-Salat](#) [as-Sawm](#) [as-Sunnah](#) [A’lām al-Sunna](#) [al-Manshūra](#) [BÖNEN](#) [Bönetider](#) [Dajjal](#) [det förflutna](#) [det nästkommande](#) [De utvalda](#) [De ödmjukas bön](#) [DJJAL](#) [Enkel förklaring](#) [FASTAN](#) [fasta och hälsa](#) [fredagspredikan](#) [Följeslagare](#)

[Hadith](#) [Hadither](#) [Hajj](#) [Halal](#) [Haram](#) [Historia](#) [Ibn Majah](#) [iftar](#)

[Imam Muslim](#) [islam](#) [islamic](#) [islamister](#) [Islams historia](#) [i'jāz al-](#)

[Qur'ān](#) [KAPITEL 1](#) [KAPITEL 2](#) [KAPITEL 3](#) [KAPITEL 4](#) [KAPITEL 21](#) [KAPITEL 23](#) [KAPITEL 24](#) [KAPITEL 87](#)

[KAPITEL 88](#) [KAPITEL 89](#) [KAPITEL 90](#) [KAPITEL 91](#) [KAPITEL 92](#) [KAPITEL 93](#) [KAPITEL 95](#) [KAPITEL 97](#) [KAPITEL 98](#)

[KAPITEL 100](#) [KAPITEL 101](#) [KAPITEL 102](#) [KAPITEL 103](#) [KAPITEL 104](#) [KAPITEL 105](#) [KAPITEL 106](#) [KAPITEL 107](#)

[KAPITEL 108](#) [KAPITEL 109](#) [KAPITEL 110](#) [Kapitel 111](#) [KAPITEL 112](#) [KAPITEL 113](#) [KAPITEL 114](#) [Koran](#)

[Koranden](#) [KORANEN BERÄTTAR](#) [Koranden på svenska](#) [Koranvetenskap](#)

[laylat al-qadr](#) [Muhammad](#) [muslimer](#) [Män runtom profeten](#) [Omar](#) [PDF](#)

[Profeten](#) [Profeten sa](#) [Profeten sade](#) [profetens följare](#)

[Profetens Sirah](#) [RAMADAN](#) [Sahaba](#) [Sahabah](#) [Salah](#) [Salat sira](#)

[Sirah](#) [Souhur](#) [Sunnah](#) [tawhid](#) [Tro](#) [Vägen till Koranen](#) ['Uthaymin](#) [أعلام السنة](#)

[المنشورة](#)